

בבית שסוף־סוף מצאתי לי, אני מרגישה שאני אדם אחר, מחוץ לכל המירון המטורף של מיקצוע הדוגמנות. זה מעין עולם סגור, שאני משתדלת לשמור את כולו בשבילי. בין הצלמים ידועה אורלי כנערה המשנה את דמותה מצילום לצילום, משתנה ללא־הרף, מפחיעה בכל פעם מחדש. וזה יתרון עצום לדוגמנית. מפליא, אך גם בחיים היא משתנה באותה מידה. פעם דיברה על כסף כעל ערך עליון, היום, למרות הפירסום, עדיין איננה משופעת בכסף, אולם הגיעה למסקנה שהכסף אינו הדבר הכי חשוב בי עולם. לא בשבילה, מכל מקום.

פעם חלמה על בעל עשיר, שאותו תהיה מוכנה לאהוב רק בעבור כספו. היום, למי רות שהחבר הפרטי שלה עשיר בזכות עצמו, היא מקפידה בקנאות על כך שכל ההוצאות יתחלקו ביניהם שווה בשווה. ובפני כל היא מצהירה: "אישיותי היא שמסכה אותי".

פיתאום, סדר־היום שלה עמוס הרבה יותר. כבר אינה יכולה לצאת מן הבית לבושה בסתם ג'ינס וחולצת־טריקו.

כל קילוגרם בגופה הפך חשוב יותר ויותר, והיא אינה מוכנה לוותר על ארוחות סיגיות ומארוקאיות, שלדבריה, "לא משר פיעות על המישקל שלי, 48 קילוגרם".

חידוש הקשר עם אביה מספק לה תעסוקה נוספת על התצוגות, הצילומים והמדרי דות הרבות. "אני נוסעת אליו לביתו בבתי ים", היא מספרת. "הוא אדם בודד, ואני משתדלת לתת לו את ההרגשה שיש לו עם מי לדבר. אמרו שבטלוויזיה הוא גנב ממני את ההצגה, בכנותו. אני שמחה.

לא קל להיות כוכבת־טלוויזיה, סופר־סטארית תורנית, ולמרות שהעתידי נראה מבטיח, אורלי עדיין אינה בטוחה, מגששת בתוך עצמה ומודה: "גשארתי בעייה. רק בעייה יותר מפורסמת".

"מה שבטוח, שאני לא אעיר לשום דוגמנית מתחילה על האיפור שלה".

במדינה

(המשך מעמוד 26)

צדק, ויצאו כמחבלים.

עורך־הדין הצעיר והלא־מנוסה התאושש, ניסה להמשיך בטיעונו: "כבוד השופט, העיתונות עיוותה את תדמיתנו. אנו נקיים כפיים". אמר. "הפקחים חזרו לעבודה תקינה אחרי שניתן צו בית־הדין לעבודה".

השופטים לא נרגעו. הם החליטו להמשיך לנגח בעותרים. "מה אתם מספרים מע־שיות? צו בית־הדין לעבודה אינו מוגבל בזמן". אמר השופט מני. "אנשים כמוכם צריכים להיות בבית־הכלא". השופט זוסמן הצטרף אליו: "התנהגו איתכם יפה כשר הישעו אתכם. היו צריכים לפטר את כולכם. אילו הייתי שריהתחבורה, כך הייתי נוהג!". השופט כהן: "אנחנו צריכים להושיט סעד לאנשים שעושים דין לעצמם?". ו־הוסף מני: "לא באתם בנקיון־כפיים". אתם מתמרדים. אין לי שם יותר חריף מזה לכנותכם בו!".

"זאת לא דמוקרטיה!". השופט כהן: "אתם מופקרים! אני מעריך את אומץ־ליבכם. שבכלל העותם לבוא לכאן. זהו שיא החוצפה. שהמופקרים הללו באים לבית־המשפט לקבל סעד מישפטי!".

עורך־הדין אלפיה ניסה להתגונן: "אבל אנחנו מוכנים לחזור לעבודה. משתמשים בצוה"ל כשטו נגדנו". כאן התערב השופט מני, בזעם: "איך אתם מעזים להשמיץ את צוה"ל? זה יהיה עוול אם יוותרו לכם".

עורך־הדין ביקש להשיב על הטענה ש־הפקחים אינם באים בנקיון־כפיים, והוכיח שאחד הפקחים לא נקט עיצומים כלל והוא אחד העותרים. השופט מני התרומם: "מה כל הטריקים האלה?".

מני פנה אל באי־כוח הפקחים ואמר לו: "אם אדוני רוצה לשמוע עוד דברים, אני

מוכן עוד להשמיע. אני מציע לך לבטל את העתירה. זו לא דמוקרטיה, לחנוק את המדינה".

עורך־הדין הנבוך השתהה קימעה. הוא לא ידע מה עליו לעשות. התקפה עזה כזו לא זכרו אפילו הוותיקים במסדרונות בית־המשפט. אלפיה חכך בדעתו, אך זוסמן קטע אותו: "אל תעשה לנו טובות, אנחנו יכולים גם לדחות את העתירה".

עורך־הדין הבין שכל מילה נוספת תגרסו רק התלקחות מחדשת. הוא הרכין ראשו, והסכים לבטל את העתירה.

במישפטי־הסיכום הבודד שלו חשף ה־שופט מני את גישתם האמיתית שלו ושל חבריו לדיון זה, וכן את הדיעה הקדומה שהובילה אליה. "אני מודה לכם, אישית, שהגשתם את העתירה. אני שופט, ולכן לא יכולתי להגיב על מעשיכם, אלא מעל דוכן השופטים. זוהי הזדמנות שאני שמח ש־ניתנת לי".

הבן של עראפאת. כך תמה הפרשה העצובה של עתירת הפקחים נגד הכנסת הכוח הצבאי להפעלת גוף אורחי. משך כל הדיון כולו לא התייחסו השופטים לעתירה כלל, ועל כל טיעון ענו בהתקפה משולבת, כשאינם מאפשרים לעורך־הדין להשמיע את דבריו.

"הם מושפעים ממה שגד יעקובי מאכיל את העיתונות", אמרו הפקחים בתום ה־דיון. "הגעתי למסקנה שהשופטים הם אנ־שים גבוהים, שהרי הם קוראים עיתונים, רואים טלוויזיה ושומעים רדיו. מזה הם ניוונים. וכך הם חורצים דין". אמר פקח ממורמר. "זוהי פשיטת־רגל של הצדק. אם זה בית־דין־עליון לצדק, אז נשאר רק בית־דין־עליון. בלי צדק".

בעקבות טענת השופטים שקומץ הפק־

חים הוא גוף עויין המשול למחבלים, שוק־לים עתה הפקחים החזרת פינקס־המילואים שלהם לצוה"ל. "אנחנו נלחמים כל יום ב־מחבלים, וזו התשובה!" זעם אחד מהם. כעת, הם מספרים, ילדיהם ההולכים לבית־הספר זוכים במנות קבועות של כינויי־גנאי. "אבא שלך מחבל", אומרים להם. "אבא שלך יאסר עראפאת!".

שיכון

פתרונות נעולים

הבניה הישנה, אך

המישתכנים אינם רשאים

להיכנס לדירותיהם

הדירה לדוגמא נראית מרשימה ביותר, ומבקריה גומרים עליה את ההלל. רק פרט מוזר מצוי באותה דירה, אשר החברה העירונית לשיקום הדיור בתל־אביב חז־מיש, מציגה בפני אורחיה. הדירה מצויה בבית ריק לחלוטין מדיירים.

גם שאר 150 הדירות שבשורת הבתים המהודרים שברחוב הגבול, בין יפו ובתיים, שוממים מדייריהם. למרות שמרבית המישי תכנים עמדו בכל התחייבויותיהם הכספיות, ממתינות מאות מישפחות להיכנס לדירות המרווחות בנות ארבע החדרים שבשכונה.

מי אחראי לסבל? השכונה החדשה היתה מוכנה לקליטת המישישכנים, מפוני כפר שלם, שכונת־התקווה ויפו, כבר לפני חודשים רבים. מרבית המישישכנים עברו את כל מדורי הבירוקרטיה של הרשמה, אישור הזכאות, הגרלה וכמובן תשלום כספי בלתי מבוטל.

(המשך בעמוד 42)

סיורים וטיולים ליחידים ולקבוצות לאירופה, ארה"ב, מקסיקו והמזרח הרחוק.

טיולים מאורגנים לאירופה, בהווי דתי ואוכל כשר.

השכרת קרוונים עם ציוד מלאי. 10% מהמחיר ניתנים לתשלום בלירות ישראליות.

טיולים מגוונים לצעירים לאירופה.

לצעירים-לימודי אנגלית באנגליה בתנאי פנימיה.

פרטים מלאים במשרדי

מונדוס טורס בע"מ

רח' נחלת בנימין 73, טל. 622606/7 תל-אביב

35 שנות נסיון בענף התיירות

הטיסות מתוכננות על ידי

אלטעל

ותיבי אור לישראל